

नं. — ५२४७

नाम कर्म प्रदीपः

काली — ०

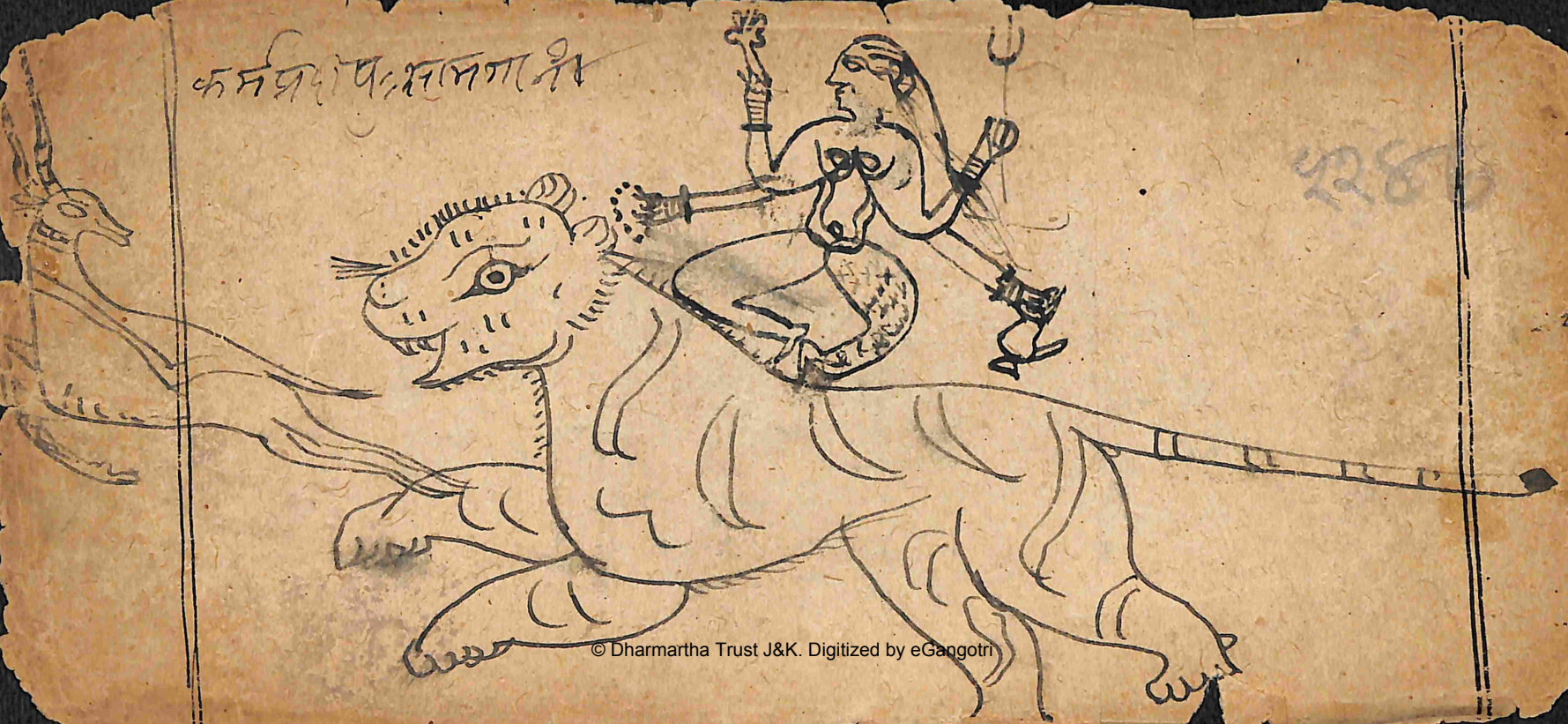
पत्र सं. २७ — सं. ९७३०

विषय सूत्र पद्धति चारिशिखं

कर्मप्रदीपः तृतीय प्रपाठकांतः

परध७

कर्मप्रदोपशान्तगान्

॥ नमः ॥ अथातो गोमि लो क्ताना मनोषांचैव कर्मणां ॥ अस्पृशानां विधिः स
 म्यगृह्यविषे प्रदीपवत् ॥ १॥ त्रिवृद्द्विवृतं कार्यं तंतुत्रयमधोवृतं ॥ त्रिवृतस्यो
 पवीतः स्यात्तस्यैकोग्रंथिरिष्यते ॥ २॥ पृष्ठवः शेषनाभ्यां च धृतं यद्विन्दते कटिं तदा
 र्यमुपवीतः स्यात्तातो लंबं न चोच्छ्रितं ॥ ३॥ सदोपवीतिना भाव्यः सदा बद्धशिखेन च
 ॥ विशिखोऽप्युपवीतस्य यत्करोति न तच्छ्रुतं ॥ ४॥ त्रिः प्राण्यापोदिरुन्मृज्यमुखमेता
 न्युपस्पृशेत् ॥ आस्पृश्यादिकर्णाः ॥ अनाभिवद्धः शिरोऽसकनः ॥ ५॥ अंगुष्ठेन प्र
 देशिन्या घ्राणं चैव मुपस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां च चक्षुःश्रोत्रं पुनः पुनः ॥ ६॥
 कनिष्ठांगुष्ठयोर्नीभिः हृदयं तु तलेन वै ॥ सर्वाभिसुषिरः पश्चाद्वाह्वोरग्रेण सः स्पृशेत् ॥ ७॥

यत्रोपदिश्यते कर्म कर्तुरंगं न तूच्यते । दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणां पारंगः करः ॥८॥ यत्र दिशि
 यमो न स्याज्जपहोमादिकर्मसु ॥ तिस्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता ऐं दी सौम्या पराजिताः ॥ ९ ॥ तिसृन्ना
 सीनः प्रहोवा नियमो यत्र नेदृशः । तदा सीनेन कर्त्तव्यं न प्रहोवा न तिसृता ॥ १० ॥ गौरीयम्ना
 शर्वीमेधासावित्रीविजयाजया देवसेनास्वधास्वाहा मातरौ लोकमातरः ॥ ११ ॥ धृतिः पुष्टि
 स्तथा तुष्टिरात्मदेवतया सह । शणेशेनाधिकाद्येता वृद्धौ पूज्याश्चतुर्दश ॥ १२ ॥ कर्मादिषु तु स
 र्वेषु मातरः सगणाधिपाः । पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिताः पूजयन्ति ताः ॥ १३ ॥ प्रतिमासु च शु
 भ्रा सुखित्वा वा पटादिषु । अपि वाऽक्षतपुंजेषु नैवेद्यैश्च पृथग्विधैः ॥ १४ ॥ कुड्या लग्नो व
 सोद्गाराः सप्तधारांघृतेन तु । कारयेत्पञ्चधारां वा नानिनीवां न चोद्धृता ॥ १५ ॥ आयुष्याणि च
 शोत्यर्थं जप्त्वा न च समाहितः । षड्याः पितृभ्यस्तदनुभक्त्या श्राद्धमुपक्रमेत् ॥ १६ ॥ अनिष्टानु

काः

२

पितृ-च्छादेन कुर्यात्कर्म वैदिकं। तत्रापि मातरः पूर्वं पुजनयाः प्रयत्नतः॥१७॥ वसिष्ठोक्तो वि-
धिः श्रुत्वा दृष्टव्योऽत्र निरामिषः। अतः परं प्रवक्ष्यामि विशेषद्वयोः प्रवेत्त॥१८॥ १॥ प्रातरामं वि-
तान्विप्रान्युग्मानुत्तपतस्तथा॥ उपवेश्य कुशान्दद्याद्दन्तु नैव ह्रियाणि न॥१॥ हरिताय ज्ञिया द-
र्भाः पीताकाः पाकयज्ञियाः। समूलाः पितृदेवत्याः कल्पाषा वैश्वदेविकाः॥२॥ हरि वै सपिंज-
राः शुक्लाः स्निग्धाः समारिताः रत्निमात्राः प्रमाणेन पितृतीर्थे न सः स्मृताः॥३॥ पिंडार्थं ये
स्मृता दर्भास्तर्पणार्थं तथैव च। धृतैः श्रुतैश्च विष्णुत्रेत्यागस्तेषां विधीयते॥४॥ दक्षिणं पातयेज्जा-
नुदेवान्परिचरन्सदा। पातयेदितरं ज्ञानुपितृन्परिचरन्पि॥५॥ निपातो न हि स्वयस्य जा-
नुनो विद्यते क्वचित्। सदा परिचरेद्भक्त्या पितृनप्यत्र देववत्॥६॥ पितृभ्य इति दत्तेषु सप्तवेशु ५ राम
कुशेषु तान्। गोत्रनाम निरामं च पितृनर्घं प्रदापयेत्॥७॥ नात्र यस्य करणं नपि त्र्यंतीर्थं

मिष्यते। पात्राणां पूर्णादीनि देवेनैव हि कारयेत्॥८॥ ज्योष्टोत्तरकरान्युगमान्कराग्राग्रपवित्रक
 र॥ अथोष्णसंप्रदातव्यं नैकैकस्यात्र दीयते॥९॥ अनेतर्गनिर्माणं साग्रं कौशं द्विदलमेव च
 प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित्॥१०॥ एतदेव हि पित्र्यया लक्षणाः समुदाहृतं। आ
 ज्यस्योत्पवनार्थं यत्र दप्ते तावदेव तु॥११॥ एतत्प्रमाणमेवैके कौशीमेवार्द्धमंजरी। शृङ्गां वाशीर्णा
 कुंसुमां पित्र्यलोपरि च दहते॥१२॥ पितृयमंत्रानुद्वाण आत्मा तन्मेधमेक्षणे। अधौ वायुसमुत्सर्गे
 प्रहामे नृत्तनाथणे॥१३॥ माज्जोरमूषकस्यैश आकुष्ठे कौशीधसंभवे। निमित्तेष्वेषु सर्वत्र कर्म
 कुर्वन्नपः सृशेत्॥१४॥२॥ अक्रियात्रिविधा प्रोक्ता विद्वद्भिः कर्मकारिणां। अक्रियाचपरो
 क्ता चतुर्तीया धायथा क्रिया॥१॥ स्वशास्वाश्रयमुसृज्य परशास्वाश्रयं वयः। कर्तुमिच्छति य
 मेधामोघं तत्तसा चेष्टितं॥२॥ यन्नास्मात्तस्वशास्वायां परोक्तमविरोधि च। विद्वद्भिस्त
 त्प्रियोत्रादिकर्मैव त॥३॥ प्रवृत्तमन्यथा

१८

समापयेत् ॥४॥ समाप्तं यादं जानां यान्मये...
मर्णाया ॥ प्रधानस्याक्रियापत्रैर्जैसां गंयते पुनः । तदंगस्याक्रियायां नैनावृत्तिः ॥ कोवि-
या ॥६॥ मधुमध्विति यस्तत्रिर्जपोशितुमिच्छतां । गायत्र्यनंतरः सोत्रमधुमंत्रविवाजं ॥
७॥ नवाश्रमुजपेदत्र कदाचित्पितृसंहितां । अन्यएवजपः कार्यः सोमसामादिकः शु-
भः ॥ ८॥ यस्तत्र प्रकरोन्नस्यति वैलेद्यववत्तथा । उच्छिष्टमन्त्रिधौ सोत्रतृप्तेषु विपरीतकः ॥
९॥ संपन्नमिति तृप्तास्य प्रश्नस्थाने विधीयते । सुसंपन्नमिति प्रोक्तेशेषमन्ननिवेदयेत् ॥
१०॥ प्रागग्रेष्वथ दर्शेषाद्यमांश्च पूर्ववत् । अपः क्षिपेन्मूलदेशेऽवने निक्षेपेति पात्रतः ॥११॥
द्वितीयं च तृतीयं च मध्यदेशाग्रदेशयोः । मातामहं प्रभृतांश्च एतेषामेव वामतः ॥१२॥ सर्वस्मा-
दन्नमुद्धृत्य बांजनैरुपसिञ्च्य । संयोज्यं यवकं कंधुदधिभिः प्राञ्जुस्वस्तथा ॥१३॥ अबने जने-
वत्पिंडान्नं त्वत्विष्वक्प्रमाणकान् । तस्यान्नक्षालनेनाथ पुनरप्यवने जयेत् ॥१४॥ ३॥ उत्तरोत्त-

राम

रक्षणेन पिंडानामुत्तरोत्तरः नैवेदधश्चाधराणामधःश्चाक्षकर्मणि ॥१॥ तस्माच्छ्राद्धेषु सर्वेषु
 वृद्धिमस्त्वितरेषु चाभूत्तमध्याग्रदेशेषु ईषसक्ताः श्वनिर्वपेत् ॥२॥ गंधादीनि हविषे नृत्वा तत्
 आचामयेद्विज्ञानं अन्यत्राप्येष एवास्याद्युवादि रहितो विधिः ॥३॥ दक्षिणा प्रवृत्ते देशे दक्षिणाभि
 मुखस्य च दक्षिणाग्रेषु देवेषु एषो न्यत्र विधिः स्मृतः ॥४॥ अथाग्रभूमिमाप्तिवेद्युसंप्रोक्षितम
 स्त्विति शिवा आपः सत्विति च युग्माने वोदकेन च ॥५॥ सौमनस्यमस्त्विति च पुष्पादानमनंत
 रं अक्षतं चारिष्टं वा स्त्वित्यक्षतान् प्रतिपादयेत् ॥६॥ अक्षयोदकदानं च अर्घ्यादानं च दि
 व्यते। षष्ठौ वनित्यंतं कुर्यान्न चतुर्थ्या कदाचन ॥७॥ अर्घ्योदकेनैव पिंडदानेनैव जने
 तंत्रस्य तु निवृत्तिः स्यात्स्वधावाचन एव च ॥८॥ प्रार्थनासु प्रतिप्रोक्ते सर्वस्वेव द्विज्ञोत्तमैः। पवि
 त्रांतर्हि तान् पिंडानि चैव दत्तानां पात्रदत्ताः। युग्माने वसस्ति वाचां गुष्ठु प्रग्रहसंदा। कृत्वा
 धुर्यस्यपि त्र्यस्य प्रणम्या नुव्रजेत्ततः ॥९॥ एषश्चाक्षविधिः रु-स्त्रउक्तं संक्षेपतो मया। ये विदंति

नमुह्यंतिश्चाद्धकर्मसुतेकचित् ॥११॥ इदं शास्त्रं च गृह्यं च परिसंख्यानमेव । वसिष्ठोक्तं च यो वेद
 सश्चाद्धं वेदनेतरः ॥१२॥ ४॥ असन्नद्यानिकर्माणि त्रिगोत्रे कर्मकारिभिः । प्रतिप्रयोगं नैतास्यर्मात
 रः श्राद्धमेव ॥१॥ आधाने होमयोश्चैव वैश्वदेवे तथैव च । बलिकर्मणि दर्शचपौर्णमासे तथैव च ।
 ॥५॥ नव्यशैवयज्ञज्ञावदंत्येव मानीषिणः । एकमेव न वै श्राद्धमेतेषु न पृथक् पृथक् ॥ आनाष्टका
 सुनवैश्राद्धं न श्राद्धे श्राद्धमिष्यते । न सोष्यंति जातकर्मप्रोषिता गतकर्मसु ॥६॥ विवाहादिकर्मणो
 यज्जोगर्भाधानपुंसवनांतः । विवाहादवेकमेवात्र कुर्यात् श्राद्धं नार्हौ कर्मणः कर्मणः स्यात् ॥७॥ प्र
 दोषे श्राद्धमेकं स्याद्गोनिष्कालप्रवेशयोः । न श्राद्धं युज्यते कर्तुं प्रथमे पुष्टिकर्मणि ॥८॥ हला
 न्नियो गौदिषु तु षड्भुक् कुर्यात्पृथक् पृथक् । प्रतिप्रयोगमप्येषामादावेकं कर्तुं कारयेत् ॥९॥ बृहस्पत
 र्दुदपशुः स्वस्त्यर्थं परिविष्यते । सत्येन्द्रोः कर्मणीयेतु तयोः श्राद्धं न विद्यते ॥१०॥ न दशाग्रं
 थिके नैव विषवदृष्टकर्मणि । ऋमिदष्टैर्विचिंसायां नैव शेषेषु विद्यते ॥११॥ गणेशः क्रियमाणो

राम

४

पुमात्तमः पूजनं सत्तत्त्वा सत्तदेवनवेष्टा द्वा मादौ नृपृथगादिषु ॥१॥ यत्र यत्र नवेष्टा
 द्वं तत्र तत्र च मातरः । प्रामांगिकमिदं प्रोक्तं मतः प्रकृतमुच्यते ॥१॥ ॥५॥ आधानकालाये प्रोक्तं
 स्तथा याम्बाग्रियो नयः ॥ तदा श्रयो ग्रिमा दध्यादग्रिमान् ग्रजो यदि ॥१॥ दाराधिगमनाद्युने
 यः कुर्यादग्रजोऽग्रिमः । परिवेत्ता स विज्ञेयः परिविति स्तु पूर्वजः ॥२॥ परिविति परिवेत्तारौ कौनरे
 गच्छतो ध्रुवं । अपि चीर्णप्रायश्चित्तौ पादोनफलभाजिनौ ॥३॥ देशांतरस्थत्वा वै कवृषणान
 सहोदरा न । वेश्पातिसक्तर्पितितः शूद्रतुल्यातिरोगिणः ॥४॥ जडमूकांधबधिरकुर्ववा
 मनकुडकान् । अतिवृद्धान् नार्याः श्वश्रुषिसक्ता नृपस्य च ॥५॥ धनवृद्धिप्रसक्तोऽश्वकर्म
 तो कारिणस्तथा । कुलरोम्भतवोराः श्वपरिविदं नु दुष्यति ॥६॥ धनवाद्धिषिकः राजसेवकं क
 र्मकंतथा । प्रोषितं च प्रतीक्षेत् वर्षत्रयमपित्वरम् । प्रोषितं यद्यशृण्वोनस्त्रा दंतं समत्त
 रम् । आगतेषु पुनस्तस्मिन् दं वा शुद्धयेवरेत् ॥ लक्षणे प्राजातयास्तु प्रमाणं द्वादशं गुणं

तन्मूलसक्तायोदासीनस्याप्येवं न बोद्धव्यं। एतदुदयार्थयोः संलग्नशेषाप्रदेशमात्रिकाः। सप्तम
 प्रांगुलान्यस्य कुशेनैव समुल्लिखेत्॥१०॥ मानक्रियायामुक्तायामनुक्तेमानकर्तारि। मानत्रयज
 मानस्यादिदुष्प्राप्तनिश्चयः॥११॥ पुण्यमेवादधीताग्निः सहिसर्वैः प्रशस्यते। अनर्द्धकत्वं यत्तस्य
 काष्णैस्तन्नीयते शमं॥१२॥ यस्य दत्तानवेत्कन्यावाचा सत्येन केनचित्। सोऽप्यसमिधमाघास्य
 नोदधीतैव नान्यथा॥१३॥ अनूढैव तु सा कन्या पंचत्वं यदि गच्छति। न तथा व्रतलोपो स्यते नैवा
 न्याः समुद्धते॥१४॥ अथ वेत्तलमेतान्यां याचमानोऽपि कन्यकां। तमग्निमात्मसां कृत्वादि
 प्रंस्यादुत्तराश्रमी॥१५॥६॥ अश्वत्थो यः शमी गर्भः प्रशस्तो वीसमुद्भवः। तस्य या प्राङ्मुखी
 शरवा बोदीची बोद्धुं गापि वा॥१॥ अरुणिस्तन्मयी प्रोक्ता तन्मये वोत्तरारुणिः। सारवद्धार
 वं वात्र मोविली च प्रशस्यते॥१॥ सः सक्तमूलो यः शम्पाः स शमी गर्भमुच्यते। अलां चैव श
 मी गर्भा द्वरे देवा विलंबितः॥३॥ चतुर्विंशतिरंगुष्ठा दैर्घ्यः षडपि पार्थिवं। चत्वारश्चक्रयो

६२६

मानमरणोपपत्तिकीर्तितं॥४॥ अष्टांगुलः प्रमथः स्याच्चात्र६ स्याद्वा दशांगुलं॥ उर्विलीक्षादशो
वस्यादेतन्मथनयंत्रकं॥ ५॥ अंगुष्ठं गुलिमानंतु यत्र यत्रोपदिश्यते। तत्र तत्र हृत्पर्वग्रंथि
भिर्मिनुयासदा॥६॥ गोवालैः शयासंमिश्रैस्त्रिवृद्धुत्तमनंरवकं। व्यामप्रमाणे तत्र६ स्यात्प्र
मथस्तेन पावकः॥७॥ मूर्द्धादि कर्णवक्राणिकंधरावापि पंचमी। अंगुष्ठमात्राण्येतानि द्वौ
गुष्ठं वक्ष्यते॥८॥ अंगुष्ठमात्र६ हृदयं अंगुष्ठमुदर६ स्मृतं। एकांगुष्ठाकरित्तया द्वौ वस्ति
र्द्वौ च गुष्ठकं॥९॥ ऊरुजंघेव पादौ च वतु स्त्र्यैकैर्यथाक्रमं अरण्यवयवाद्येते याज्ञिके प
रिकीर्तितः॥१०॥ यत्र कुक्षमिति प्रोक्तं देवयोनिस्तु सोऽप्यते। अस्यो योजयते वद्विः सक
ल्याण हृदयते॥११॥ अन्त्येते तु मंथं तिते रोगभयमाप्नुयुः प्रथमे मंथने त्वेषु नियमो भोक्त
रेषु च॥१२॥ उत्तरारणि निषेधः प्रमथः सर्वदा भवेत्। यो निःसंकरदोषेण युज्यते स्यमंथत्र
त्॥१३॥ आर्द्रासमुषिराचैव घृणां जीपादि ता तथा। न हि ता यजमाना मरणांश्चोत्तरारणिः॥१४॥

पु ३

११

॥ परिधायाह तं वासः प्रावृत्त्यवयथाविधिः ॥ बिभृथात्प्राङ्मुखोयं त्रमावृतावद्व्यमाश्रय
 ॥ १॥ चात्रबुधेप्रमंथाग्रं गण्डं तत्त्वविद्वदणः ॥ तत्त्वोत्तराग्रामरणिं तद्बुधमुपरिन्यसेत्
 ॥ २॥ चात्राग्रकीलकाग्रस्थामोविषीमुदगत्रकां ॥ विष्टं भाक्षारयेद्यं त्रं निःकं घं प्रयतः शुचिः
 ॥ ३॥ त्रिरुद्वेष्टायनेत्रेणचात्रं पत्न्याहताः ॥ शुकाः ॥ पूर्वमंथेत्यरण्यं ते प्राच्याग्रेः स्याद्वेष्टायै
 च्युतिः ॥ ४॥ नैकयापि विनाकार्यमाधानं त्रययादिजैः ॥ त्रैतंतं तद्विज्ञानीया सर्वानान्तरमं
 लियेत ॥ ५॥ वर्णज्यैश्वो नवकीर्तिः सवर्णनिश्चिन्मत्तः ॥ कार्यमग्निच्युते वासिः साध्वीभिर्मथ
 नपृथक् ॥ ६॥ नात्रशूद्राप्रयुंजीत नद्रोहद्वेषकारिणी ॥ नचैवात्रतस्यात्रान्येषु ॥ सावसह
 संगतो ॥ ७॥ नतः शक्ततरापश्चादासामन्यतरापिवा ॥ उपेतानां वान्यतमो मंथेदग्निं निजा
 मतः ॥ ८॥ जातस्य तद्वर्णं तत्वातं प्रणीय समिध्यावा ॥ आधाय समिधं चैव ब्रह्माणं वोपवेश
 येत् ॥ ९॥ जतः प्रसीदुति ॥ दुत्वा सर्वतंत्रसमन्वितो ॥ गंधाद्यसंबास्तने ब्रह्मणो वोससीतथा ॥ १०

द्य

निः ५

त्यः

राम

६६

होमपात्रमनादेशे इव द्वयोः सुवः स्मृतः। पाणिरेवेतरस्मिः सुसुवैवात्रनुहूयते॥११॥ खादिरो
 वाद्यणो विद्वितस्ति सुवः स्मृतः। सुबाहुपात्राविज्ञेयावृत्तस्तु प्रग्रहस्तयोः॥१२॥ सुवाग्रे
 ध्याणवत्स्वाते द्वां गुष्ठं परिमं उल्लो सर्वखातः सनिर्वाहं स्मरश्चाद्वैष डं गुल्फो॥१३॥ प्राकुश
 श्रैवकुशैः कार्यः संप्रमाणो जुहूषता प्रतापनं च लिप्तानां प्रक्षिप्तो ह्येनवारिणा॥१४॥ प्रावं प्रां
 चमुदउग्रे रुदगग्रः समीपतः। तत्रथासादयेद्रुवं यद्यथा विनियुज्यते॥१५॥ श्राज्यं हव
 मनादेशे जुहोतिषु विधीयते। मंत्रस्य देवतायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः॥१६॥ नां गुष्ठादधि
 काग्राह्या समिस्थूतया क्वचित्। न वियुक्तत्वाच्चैव न सकीटानपादिता॥१७॥ प्रादेशान्नाधि
 को नो नानचशाखा विशाखिका। न सपर्णाननिर्वाहामेषु च विजानता॥१८॥ प्रादेशद्वय
 मिधमस्य प्रमाणं परिकीर्तितं। एवं विधाति रेवेरुसमिद्धिः सर्वकर्मसु॥१९॥ समिधोष्टादश
 धमस्य प्रवदंति मनीषिणः। दर्शे च पौर्णमासे वक्रियास्तन्यासु विदुः शक्तिः॥२०॥ समिदादिषु

होमेषु मंत्रं देवतवर्जिता पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च इंधनार्थः समिद्धवेत् ॥२१॥ इधोप्येधार्थमावा
 ये हविर्गदुतिषु स्मृतः यत्र वास्य निवृत्तिं स्यात्तस्मिन् कृत्वा एतदं ॥२२॥ अंगहोमसमिद्धं त्र
 सोष्टं त्याग्येषु कर्मसु। येषां वै तदुपर्युक्तं तेषु तस्मिन् दशेषु च ॥२३॥ अह्नो गादिविपदि जल
 होमादिकर्मणि। कृत्वा दुतिषु सर्वासु नैते द्विधो विधीयते ॥२४॥ ॥ स्तये स्तः शौलमप्राप्ते
 षड्विंशति स्तथांगुलैः। प्रादुष्करणमग्निना प्रातर्जासां च दर्शनात् ॥२५॥ हस्ताद्विंशति
 दिरिहिति न गच्छति। तावद्दोषविधिः पूरणो नान्यो भूयिष्यति होमिनां ॥२६॥ यावत्सम्यग्भावं
 तेन प्रसृष्टाणि सर्वतः। न च लोहितिमापैति तावत्सायं ब्रूयते ॥२७॥ रजोनीहारधूमाभ्र
 वृक्षायां तरितेरवौ। संध्यामुद्दिश्य जुहुयाद्भूतमस्य न लुप्यते ॥२८॥ न कुर्याच्चिह्नं प्रहोमेषु
 द्विजः परिसमूहं। वैतृपाश्च न जपेत्प्रदं च विवर्जयेत् ॥२९॥ पर्युक्तं च सर्वत्र कर्तव्यं
 मदितेन निति। अन्ते च वापदेव स्य गानं कुर्याच्च वेचिवा ॥३०॥ अहोमकेष्वपि तवेद्यथोक्तं च

राम
 ७

नारदाद्युक्तवाङ्मयदशं गुलमणदितं। इंधनार्थः समिद्धवेत् ॥२१॥ इधोप्येधार्थमात्र
 यनेत्रेप्रक्षाल्यशुचिर्नृत्वासमाहितः। पात्रं स्पृष्टीकरवाण्यहं ॥२२॥ अंगहोमसमितं त्र
 लं दशो वर्चः प्रजापशत्तत्सन्निव। ब्रह्मप्रसादशेषु वा ॥२३॥ अक्षुभंगादिविपरिजल
 ६-श्रावणादिसर्वानघोरजस्वलाः। तासु स्नानेन कुप्यते ॥२४॥ ॥ स्तयेन्ति ६-शौलमप्राप्ते
 स्त्राण्यष्टौ तु तोयं यासान विद्यते। न तानदीशद्वैवहृदगर्जनात् ॥२५॥ हस्ताद्वृद्धः रविर्याव
 णिवोन्नते त्रैतस्नाने तथैव च। चंद्रसूर्ययहैवैव रजो दोषो न तो ॥२६॥ यावत्सम्यग्रभावं
 सर्वाणि ब्रह्माद्याश्च दिवौकसः। तज्जार्थिनोऽप्यपि तरो मरीच्याद्यास्त रजो नीहारधूमान्
 योऽसर्गस्नानार्थं ब्रह्मादिना। यियासूनुगुणैति स ६-हृष्टाः सैव रमकुर्यान्निप्रहोमेषु
 यत्रैवांतत्रहृत्पादयो मलाः। नूनं सर्वैरुपयान्तिकिमुतैकज्जदीग्युर्दणं वसर्वत्रकृतं
 माननामंतरा ६-समाश्रितः। सपिबेद्यः शरीरेण पर्वन्मुक्तजलहोकेष्वपि सवेद्योक्तं पंड

राम
 ७

दशनि। वामदेव्यं जलोष्ठं तेजस्यं ते वैश्वदेविके ॥७॥ वाज्यधः सूर्य
 वेत। एककार्यार्थसाध्यत्वात्पदिधीनपि वर्जयेत् ॥८॥ बहिः पयुः सूर्य ॥२१॥ इधोप्येधार्थमात्र
 । कृत्वा कृतिषु सर्वासु त्रिकमेतन्न विद्यते ॥९॥ हविष्येषु यवा मुख्या ॥२२॥ अंगहोमसमित्तं त्र
 माषकोऽवजोरादिसर्वास्त्रात्रेपि वर्जयेत् ॥१०॥ पाण्डुहृतिर्होरापदुर्भंगादिविपरिजल
 चेस्त्वपरमात्रिका। दैवेन तीर्थेन च दूयते हविः स्वर्गादिणि सुर्गिस्त्रयेति ॥११॥ शैलमप्राप्ते
 नर्विषि जुहोत्याग्नीं यंगारिणि च मानवः ॥१२॥ मंदाग्निमप्युत्तमं वा ॥१३॥ हस्तादुद्ध्वः रविर्याव
 समिद्धे होतव्ये नासमिद्धे कदाचन। आरोग्यमिष्टतपुदि तहोमिनां ॥१४॥ यावत्सम्यग्रभावं
 व्येच हुते चैव पाणिभ्योऽपि दर्विभिः। न कुर्यात्तं विस्मायं च दूयते ॥१५॥ रजोनीहारधूमान्न
 नैकेधमं तग्निं मुखार्थे षोध्य जायत। नाग्निं हुतमस्य न लुप्यते ॥१६॥ न कुर्याच्चिप्रहोमेषु
 यथाह नितथा प्रातर्नित्यं ॥१७॥ स्नायादनीतुं पदं च विवर्जयेत् ॥१८॥ पयुः सूर्यं च सर्वत्र कर्तव्य
 यानृचे चिवा ॥१९॥ अहोमकेष्वपि न वेद्यथोक्तं चंद्र

राम
 ७

मृच्छं

ए
णि

कामान्तरादीन्कन्यकाश्च वं। आमुष्मिकानेपिसुखान्प्राप्नुयात्संन^{न्य}सः शयः॥१९॥ अ
शुच्यशुचिनादत्तमाममैष्ठेजलादिना। अनिर्गतदशाहस्तुप्रेतारक्षाः सिञ्जते॥१३॥
स्वर्द्धुन्येनः समानि स्युः सर्वाण्येनाः सिञ्जतलो कूपम्या न्यपि सोमार्कग्रहणे नात्र संशयः॥
१४॥ ॥१०॥ ॥ इति प्रथमः प्रपादकः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि संध्यापासनकं विधिं। अ
नेहः कर्मणां विप्रः संध्याहीनो यतः स्मृतः॥१॥ सव्ये पाणौ कुशा कृत्वा कुर्यात्स्वमनस्त्रि
पां। कुशाः प्रचरणीया स्युः कुशादीर्घास्तु बहिषः॥२॥ दर्भः पवित्रमित्युक्तमतः संध्यादिक
र्मसु। सव्यः सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रकः॥३॥ अरक्षयेद्वादिना त्मीनं परिक्षिप्य समं त
तः शिरसो मार्जनं कुर्यात्कुशैः सोदकं बिडुभिः॥४॥ प्रणवो नृत्तुवः स्वस्वसा विवाचतृती
यकाः। अष्टैव तस्तु चैवैव चतुर्थ इति मार्जनं॥५॥ भूगद्यास्तिस्त्रैवैता महाद्या हृतयो
व्ययानमहर्जनस्तपः सत्यं गायत्री च शिरस्तथा धा॥ अर्चयंतितपः सत्यं मधुहरति सिंधवः॥

आपोज्योतीरसोमृतं वृक्षभूर्भुवः सरिति शिरः। प्रतिप्रतीकं प्रणवमुच्चारयेदं ते च शि
 रसः॥७॥ एता एताः सहानेन तथैभिर्दृशभिः सह। त्रिजं चेदायतः प्राणः प्राणायामः सु उच्यते
 ॥८॥ करेणो धृत्य मलितं घ्राणमासज्यतत्र च। जपेदनायतमुर्वीत्रिः सत्तत्वाद्यमर्षणं॥९॥
 उत्थायार्कं प्रतिप्रोहे त्रिकेण जलमंभसः। उच्चित्रमित्पृथ्व्ये न उपतिष्ठेदनंतरं॥१०॥ संध्या
 द्वयेष्पुष्पस्थानमेतदादुर्मनीषिणः। मध्ये त्वक्तुपर्यस्य विन्नाडादीष्वया जपेत्॥११॥ तदसंष्ट
 केषां हिर्वैकपादद्वेषादपि। कुर्यान्न तां जलिवर्षि ऊर्ध्वबादुरथापि वा॥१२॥ यत्र स्यात्कृच्छ्र
 भूयस्त्वः। श्रेयसोऽपि मनीषिणः। भूयस्त्वं ब्रुवते तत्र त्र्योर्ध्वोऽथवाप्यते॥१३॥ तिष्ठेदुदयना
 त्पूर्वमध्याममपिशक्तिः। आसीतोऽदुदयाद्यां त्वाः संध्यां पूर्वत्रिकं जपेत्॥१४॥ एतं संध्या
 त्रयं प्रोक्तं श्रीसूर्येण प्रतिष्ठितं। न स्थादरस्तत्र न स वा स उच्यते॥१५॥ संध्यालोपस्य च
 कितः स्नानशीलश्च यः सदा। तंदोषानैव सर्पति गुरुत्वं तमिवोरगाः॥१६॥ १॥ अथाह्निस्तप

राम
 ५
 नोप

२ हि

दुदकमिच्छंति सर्वा मुदयन्ति हि सः ॥१०॥ तस्मात्सदैतत्कर्तव्यमकुर्वन्महतैः न सा ॥ पुज्यते ब्राह्मणः
कुर्वन्निश्वमेतद्धि च त्ति हि ॥११॥ अथ त्वाद्दोमकालस्य बद्धत्वा स्नानकर्मणिः ॥ प्रातर्नतनुयाक्त्वा
नैः होमलोपोहि गणितः ॥१२॥ २॥ पंचानामथ सत्राणां महता मुच्यते विधिः ॥ यैरिष्टा सततं वि
प्रः प्राप्नुयात्स यशश्च तं ॥१॥ देवभूतपितृब्रह्ममनुष्वाणामनुक्रमान् महासत्राणि जानीया
त्त एवेह महामखाः ॥२॥ अथापनं ब्रह्मयज्ञः स्योत्पि शो बलिरथा पिवा ॥ यश्च श्रुतिज्ञः प्रोक्तो
ब्रह्मयज्ञः स वोच्यते ॥३॥ श्रोद्धं वा पितृयज्ञः स्योत्पि शोः पितृयज्ञस्तु तर्पणं ॥ होमो दैवो बलिर्भौ
तो नृयसो तिथि पूजनं ॥४॥ सत्वा र्वा कर्पणा कार्यः पश्चाद्वा प्रातराहुतेः ॥ वैश्वदेवावसाने वा
नान्यत्र तैर्मितैः कान्वा ॥५॥ अप्येकमाशये द्विप्रपितृयसार्थसिद्धये ॥ अदैवनास्ति वेदन्यो
जोक्ता नो न्यमथापि वा ॥६॥ अण्डुद्धृत्य यथा शक्त्वा किंचिदन्नं यथा विधिः ॥ पितृभ्योऽथ मनुष्ये
भ्यो दद्यादहरहर्द्विजे ॥७॥ पितृभ्यो ददामि पुत्रा स्वधाकारमुदीरयेत् ॥ हंतकारमनुष्येभ्यस्तद

राम
१०

न्यांसाईप्रथमयामांतः॥५॥ सायं प्रातर्वैश्वदेवः कर्त्तव्यो बलिकर्मच॥ अनश्रुतापि सततमन्य
था किं त्विषी भवेत्॥१०॥ अमुष्मै नम इत्येवं बलिदानं विधीयते॥ बलिदानप्रमाणार्थं निमस्का
रहृतो यतः॥११॥ स्वाको हौरवसद्वारनमस्कारादिबौकसां॥ स्वधाकारः पितृणां च हंतकारो
नृणां हतः॥१२॥ स्वधाकारेण निनयेत्पित्र्यं बलिप्रतः सदा॥ तदक्षौ केनमस्कारे कुर्वन्ति नेति गो
तमः॥१३॥ नावगच्छी बलयो भवन्ति महामाजीरश्च वणप्रमाणात्॥ एकत्र चेदविश्रुष्टं भवन्तीति तेन
रमसः सक्तोऽस्य॥१४॥ ३॥ ॥ अथ तद्विन्यासो वृद्धिपिंडानि बोत्तरोत्तराः॥ अतुरो बलीन्द्रात्पृ
थिवौ वायवे विश्वेभ्यो देवेभ्यो प्रजापतय इति॥ सव्यत एतेषामेकैकस्यैकैकमङ्गुषाधि वन
स्पतिम आकाशाय कामायेत्येतेषामपि मन्यव इंशय वासुकये वृक्षेण इत्येतेषामपि रक्षो ज
नेभ्य इति सर्वेषां दक्षिणातः पितृभ्य इति वतुर्दक्षानित्या आसस्य प्रभृतयः काम्याः सर्वेषाम् प्रजा

रभस्तद

तोङ्गिः परिषेकः पिंडवच्च पश्चिमाप्रतिपत्तिः ॥ ५ ॥ न स्यातां काम्यसां न्येजुहोति बलि कर्मणि ॥ ६ ॥
 त्वविशेषोक्तो न्येजुहोति बलि कर्मणिः ॥ ६ ॥ काम्यमन्ते न वेयातां न तु मध्ये कदाचनानैकस्मिन्कर्मणि त
 ते कर्मान्यत्ताय ते यतः ॥ ७ ॥ अग्न्यादिर्जोमो ते धुक्तो होमः शाकल एव वा अनाहिताग्नेरप्येष युज्य
 ते बलिभिः सह ॥ ८ ॥ अन्नं व्याहृतिभिर्दुत्वा दुत्वा मंत्रैश्च शाकलैः ॥ न ते मन्त्रबलिं दद्यात्ततोऽश्रिया
 दनग्निमान् ॥ ९ ॥ स्पृष्ट्वा पोवीक्ष्य मौलोऽग्निं न तं जलिपुरस्ततः ॥ वामदेवजपात्पूर्वपार्थयेद्द्रवियोदसं
 ॥ १० ॥ आरोप्य मायुरैश्वर्यं धीधृतिः शोबलं यशः ॥ पुत्रो वर्यः पशून्वीर्यं ब्रह्म ब्राह्मणमेव वा ॥ ११ ॥ सौम
 त्र्यं कर्मसिद्धिं च कुलज्यैष्ठ्यं सुकर्तृतां ॥ सर्वमेतत्सर्वसाहिन्द्रविलोदरिराहिणः ॥ १२ ॥ न ब्रह्म यज्ञा
 दधिकोस्ति यज्ञो न तत्प्रदानात्परमस्तिदानं ॥ सर्वं नूवंतः कनवः सदानानां तो दृष्टः कैश्चिदस्य हि
 कस्य ॥ १३ ॥ सवः पटन्मधुपयः कुल्यानि स्तर्पयेत्सुरानां दृतामृतौषकुल्याभिर्यजुः ॥ षपिपट्भ्र
 ॥ १४ ॥ सायानाग्निं पटन्मधुपयः कुल्याभिरन्वहो मे दः कुल्याभिरपिना अथर्वागिरसः पटन् ॥ १५ ॥

रा
 ११

माः स ह्यरोदनमधुकुल्याभिस्तर्पयेत्सुरान् । वाको वाक्पुण्यो नीतिहासानिधान्वहं ॥ १५ ॥ अथा
दानाप्रन्यतममेतेषां शक्तितो न्वहं । पठन्मध्याज्यकुल्याभिः पितृ नपि च तर्पयेत् ॥ १६ ॥ ते तत्रास्तर्पयं
त्येनं जीवंतं प्रेतमेव वा । कामचारी च भवति सर्वेषु सुरसयसु ॥ १७ ॥ पुर्वप्येनो न तः स्पृशेत्पुनः । वैवपुना
तिसः । यं यं कर्तुं च पठति फलभाक्तस्य तस्य वा ॥ १८ ॥ तद्दद्वि समाप्नोति ब्रह्मलोकमविच्युतं ॥ १९ ॥ अथ
एदक्षिणा देया यत्र यापरि कीर्तिता । कर्माते नृव्यमानापि पूर्णपात्रादिका भवेत् ॥ २० ॥ यावता बहू भोक्तुस्तु
नृभिः पूर्णे निविद्यते । नावराद्धम तः कुर्यात्पूर्णपात्रमिति स्थितिः ॥ २१ ॥ विदध्या द्यौत्रमन्यश्चेदक्षिणा द्यौह
रो भवेत् । स्वयं वेदुभयं कुर्यादन्यस्मै प्रतिपादयेत् ॥ २२ ॥ कुलर्त्विजमधीयानः सन्निभं तथा गुरुनाति
क्रमे सदादिसन्त्रयश्छेदात्मनो हितं ॥ २३ ॥ अहमस्मै ददामीत्येवमावाप्य दीयते । नेता वन्यृष्टा दस्तः
पात्रेपि फलमस्ति हि ॥ २४ ॥ दूरस्थाभ्यामपित्वाभ्यां प्रदाय मनसा वरं । इतरेभ्यस्ततो दद्यादथ दानवि
धिः परः ॥ २५ ॥ सन्निभं मधीयानं ब्राह्मणं यो व्यतिक्रमेत् । यद्ददाति तमुद्धृतस्तोयेन स युज्यते ॥ २६ ॥

यस्य वास्ति गृहे मूर्खोद्भूतस्थश्च गुणान्वितः। गुणान्विताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः॥८॥ ब्राह्मणाति
 क्रमो नास्ति विप्रे वेदविवर्जिते। ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि नस्म निद्रयते॥९॥ आज्यस्थालीप्रकर्तव्या
 तैजस इव संभवा। महीमयी वाकर्तव्या सर्वास्वाज्या द्रुतीषु च॥१०॥ आज्यस्थाल्याः प्रमाणं तु यथाका
 मंतुं कारयेत्। सुदृढमव्रणं भद्रमाज्यस्थालीप्रवक्षते॥११॥ तिर्यग्द्वैः समिन्मात्रा दृढा नातिबृहन्मुख
 । मृन्मयौर्दुर्बरीवापि च रुस्यालीप्रशस्यते॥१२॥ स्वशाखोक्तविधिसिन्नो ह्यदग्धो कटिनः शून् न चातिशि
 थिलः पात्रौ न च रुश्चारसस्तथा॥१३॥ इध्मजातीयमिध्मार्धप्रमाणं मेक्ष्णं भवेत्। वृत्तं वां गुष्ठं पृथुग्रम
 वदानक्रियाक्षमं॥१४॥ एषैव दवायस्तत्र विशेषस्तमहं ब्रूवे। दवांश्च गुष्ठं पृथुग्रातुरीयो न च मेक्ष्णं
 ॥१५॥ मुसलोत्खले वा र्क्षे स्वायते सुदृढे तथा। इष्टाप्रमाणे न वतः शूर्पं वैणवमेव च॥१६॥ दक्षिणे वा
 मतौ बाह्यमात्माभिमुखमेव च। करं करस्य कुर्वीत करणे न्यंबकर्मणः॥१७॥ तत्वाभिमुखो पाणिश्च
 स्थानस्थौ मुसं युतौ। प्रदक्षिणं तथा सीनः कुर्यात्परिसमूहनां॥१८॥ बाहुमात्राः परिधयश्च जवः सत्त्वचोऽ

राम
 १२

ब्रह्मः। त्रयोऽत्र वंशश्रीर्णाग्रा एकेषां तु चतुर्दिशं ॥१५॥ प्रागग्रावमितिः पश्चाद्दुदग्रैर्मध्यापरं। न्यसे
 त्यग्निधिमन्यश्चेद्दुदग्रः स पूर्वतः ॥१६॥ यथोक्तवस्त्वसं पतौ ग्राह्यं तदनुकारियता यवानामिव
 गोधूमा ब्रीहीणामिव शालयः ॥१७॥ ॥१८॥ पिंडान्वाहार्यकः ॥१९॥ द्वा द्वौ हीणो राजनिशस्यते। वासरस्य
 तुरीये शौनातिसंध्या समीपतः ॥२०॥ यदा चतुर्दशी यामंतुरीयमनुपूरयेत्। अमावास्या हीयम
 णा तदैव श्राद्धमिच्छते ॥२१॥ यदुक्तं देयं हस्त्वेव दर्शनि न्नैति चंद्रमाः। अनया पेक्षया श्रेयं हीणो रा
 जनिवेत्यपि ॥२२॥ यच्चोक्तं दृश्यमानोऽपि तच्चतुर्दश्यपेक्षया। अमावास्या प्रतीक्षेत्। तदंते वापि नि
 र्वपेत् ॥२३॥ अष्टमेशो चतुर्दश्याः हीणो न वति चंद्रमाः। अमावास्याष्टमेशो च पुनः किल भवेद
 एतः ॥२४॥ आग्रहायणमावास्या तथा ज्येष्ठस्या भवेत्। विशेषप्रसौं ब्रुवते चंद्रवारविदो जनाः ॥
 ॥२५॥ अत्रेन्द्राद्ये प्रहरेऽवतिष्ठेच्चतुर्थभागे न कलाऽवशिष्टः। तदंत एव दूयमेति हस्त्वेव ज्यो
 तिश्चैकविदो वदन्ति ॥२६॥ यस्मिन्नवेद्वा दशैकश्च यो न्यस्तस्मिन्। सृतीया परिदृश्यो नियतो पजायते

५कं

एवं वारं वंद्य मसो विदित्वा क्षीणो तस्मिन् न पराङ्मुखो च दद्यात् ॥ ८ ॥ समिधाय च तुर्दश्या च
 मावास्या भवेत्कृत्वा । खर्वितं तां विदुः केचिन्ना ता धामिति चापरे ॥ ९ ॥ वर्द्धमाना ममावा
 स्यां लजे चैदपरे हनि । यामां स्त्री न धिका न्वापि पितृ यज्ञस्ततो भवेत् ॥ १० ॥ पक्षादावेव कु
 वणत सदा पाक्षादि च सं । पूर्वा ह्नु एव कुर्वन्ति विद्वेदपण्ये मनीषिणः ॥ ११ ॥ ६ ॥ ॥ सपितुः पि
 तृ ह्येषु अधिकारो न विद्यते । न जीवंत मतिः कस्य किंचिद् दद्यादिति श्रुतेः ॥ १२ ॥ पितामह
 धि मतिः सपितुः प्रेतस्य निर्वपेत् । पितुस्तस्य च वृत्तस्य जीवेद्येत् सपितुः महः ॥ १३ ॥ पितुः पितुः
 पितुश्चैव तस्यापि पितुरेव वा कुर्यात्पिंडं त्रयं यस्य संस्थितः प्रपितामहः ॥ १४ ॥ जीवंत मति
 दद्याद्वा प्रेता याज्ञोदके द्विजाः । पितुः पितृस्यो वा दद्यात्सपिते त्वपराश्रुतिः ॥ १५ ॥ पितामहपितुः
 पश्चात्पंचत्वं यदि गच्छति । पौत्रेणैकदशाहानि कर्त्तव्यं श्राद्धं चोडशं ॥ १६ ॥ नैतस्यै त्रेण कर्त्तव्यं
 पुत्रवांश्चेत्पितामहः । पितुः सपिंडतां कृत्वा कुर्यान्मासानुमासिकं ॥ १७ ॥ असंस्तुतौ न स ६ स्का

रा. १५
१५

तत्र

यैष्वैषौ प्रपौत्रकैः पितरं संस्क्रुयौ दितिका त्वय नो ब्रवीत् ॥७॥ पापिष्ठुमपि शुद्धेन शुद्धं
पापघ्नतापि वा पितामहे न पितरः संस्क्रुयौ दिति विश्वयः ॥८॥ ब्राह्मणादि ह ते ताते पतिते
संगवर्जिते व्युक्ता माध्व मृतै देयं येन एव ददन्त्यसौ ॥९॥ मातुः सर्पिं डीकरं पां पितामह्या सहो दि
नां पथोक्ते नैव कल्येन पुत्रिका या न च स्मृतः ॥१०॥ न योषि श्रुः पृथग् दद्यादवसानादिना हते
स्वभर्तृपिंडमात्रा भस्मि रसां यतः स्मृता ॥११॥ मातुः प्रथमतः पिंडं निर्वपेत् पुत्रिका सुतः
द्वितीयं तु पितुस्तस्यास्तृतीयं तु पितुः पितुः ॥१२॥ पुरतो यात्मनः कर्षः सार्वर्षिकीत्यते
मध्यमा दक्षिणे नास्यास्त दक्षिणत उत्तमा ॥१३॥ बाधश्चिदिश्रुत्वां तास्ताः कार्यः सार्द्धं गुल्मांतरा
तीक्ष्णां ता यव मध्याम्य मध्यं नावद्वोक्तिरेत ॥१४॥ शंकुश्च खादिरः कायेरिजते न बिभ्रतः शंकु
श्चैवोपवेषश्च द्वादशांगुल इष्यते ॥१५॥ अग्रा शाग्रैः कुशैः कार्यं कर्षणा स्तरां घनैः द
क्षिणां तां तदग्रे स्तुपितु यज्ञे परिस्तरेत ॥१६॥ स्य गरं सुरभिज्ञेयं वंदना दिविलेपनं सौवीरांज

नमिस्तुक्तं पिंजला नां यदंजनं ॥५॥ स्वस्तरे सर्वमासाद्य यथा यदुपयुज्यते। दैवपूर्वततः श्रा-
द्धमत्वरः शुचिरारभेत् ॥६॥ तृष्णी पृथग्पोदद्यान्मन्त्रेण तु तिलोदकं। गंधोदकं च दातव्यं सिद्धि-
कर्षकमेणतु ॥७॥ आसनाद्यर्घ्यपर्यंतं वसिष्ठेन यथेरितं। तत्त्वाकर्माथ पात्रेषु युक्तं दद्यात्ति-
लोदकं ॥८॥ आसुरेण तु पात्रेण यस्तु दद्यात्तिलोदकं। पितरस्तस्मिन्मन्त्रेति दशवर्षाणि पंच-
चा ॥९॥ कुलालवक्त्रनिष्पन्नमासुरं मृन्मयं स्मृतं। तदेव हस्तघटितं स्थाल्यादिदैविकं भवेत्
॥१०॥ गंधो-आसनासात्त्वापुष्पाण्युत्तुनवानि च। धूपं चैवानुपूर्वेण अग्नौ कुर्यादिनंतरं ॥११॥
॥ अग्नौ करणहोमश्च कर्त्तव्यमुपवीतिना। प्राश्रुत्वेनैव देवेभ्यो जुहोतीति श्रुतिः श्रुतेः ॥१२॥
अपस्मव्येन वा कर्षोदक्षिणाग्निमुखेन वा। निरुण्य हविरन्यस्मा अग्नौ न हि दूयते ॥१३॥ स्वाहा
कुर्यान्नमंत्रांतेन चैव जुहुयाद्द्विः। स्वाहाकारेण कृत्वा ग्नौ पश्चान्नमंत्रं समापयेत् ॥१४॥ पित्र्ये-
यः पङ्क्तिः सृद्धं न्यस्तस्य पाणवग्निमान्। कृत्वा मंत्रवदन्येषां तृष्णी पात्रेषु निक्षिपेत् ॥१५॥

नैकुर्याद्विहोममंत्राणां पृगादिषुकुञ्चित्। अन्येषां वा विज्ञानां कार्यमावमनादिना ॥१६॥ सद्येन
 पालिनीत्येवं यदत्र समुदीरितं। परिग्रहणमात्रं तस्य स्यादिशति व्रतं ॥१७॥ पित्रुल्याघात्रिसं
 गृह्यदक्षिणे तैर्नैशक्तशत्रु। अन्येभ्यै सद्येन कुर्यादुल्लेखनादिकं ॥१८॥ यावदर्थमुपाद
 यद्विषोर्नैकमर्नकं। वरुणसहसनीयापिंदात्तुमुपक्रमेत् ॥१९॥ पितुरुत्तरकषुशेम
 ध्यमे मध्यमस्पतु। दक्षिणे तत्पितुश्चैव पिंदात्तुर्वर्णनिर्वपेत् ॥२०॥ वाममावर्त्तनं केचिदुद
 गंतं प्रचक्षते। सर्वे गौतमशांडिल्यौ शांडिल्या यन्वच ॥२१॥ आवृत्य प्राणमायम्यपितु
 न्ध्यायन्यथार्थतः। जपं स्तेनैव वा वृत्य ततः प्राणं प्रमोचयेत् ॥२२॥ शकंच फाल्गुनाष्टम्यां स
 यं पत्यपि वापयेत्। यस्तु शाकादिहोमश्च कार्यो पूषाष्टकावृता ॥२३॥ अन्वष्टकं मध्यमाया
 मिति गोत्रिजगौतमौ। वार्कखंडिश्च सर्वासु कौसोमेनेष्टकास्तु च ॥२४॥ स्थानीपाकं पशुस्था
 ने कुर्याद्वा अनुकल्पिकं। श्रपयेत्तं सवसायास्तु रूपागौः पयस्पतु ॥२५॥ सायमादिप्रातरै

तमेकं कर्म प्रचरते । दशानि पौर्णमासाद्य मेकमेव मनीषिणः ॥ १॥ ऊर्ध्वं पूर्णं द्रुते दर्शः पौर्ण
 मासोऽपि वाग्निमः । यत्रायाति स होतव्यः स एवादि रिति श्रुतेः ॥ २॥ ऊर्ध्वं पूर्णं द्रुते कुर्यात्सायं
 होमादनंतरं । वैश्वदेवं तु पाकांते बलिकर्म समन्वितं ॥ ३॥ ब्राह्मणं श्रोत्रयेत्यभ्यादग्निरूपां
 श्वशक्तितः । यजमानस्ततोऽभ्यादितिकात्ययनो ब्रवीत् ॥ ४॥ वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत सायं प्रात
 स्त्विष्टं द्रितुः चतुर्थी कर्म हत्वे तदेतच्छाद्यायनेर्षतं ॥ ५॥ ऊर्ध्वं पूर्णं द्रुते प्रातर्द्रुत्वा तां सायमा
 द्रुतिं प्रातर्मेहोततः कुर्यादेष एवोत्तरो विधिः ॥ ६॥ सायं होमात्यये प्रातर्द्रुत्वा तां सायमाद्रुतिं ।
 प्रातर्होमस्तद्वैव स्यादेष एवोत्तरो विधिः ॥ ७॥ पौर्णमासात्यये हव्यं होता वायदहर्नवेत् प्रातर्दहर्न
 द्रुयादेव ममावास्यात्ययेऽपि वा ॥ ८॥ आद्रुमानेऽग्नेर्न श्रेत्रयेत्कालं समाहितः संपन्ने तु पुनस्त
 स्मिद्रूयते तदिहोच्यते ॥ ९॥ आद्रुतापरि संख्या यपात्रे कृत्वा द्रुतीः सक्तं । मंत्रैर्विधिवद्भुत्वा
 एवमेवापराऽपि ॥ १०॥ यत्र व्याहृतिर्निर्होमः प्रायश्चित्तार्थको भवेत् । चतस्रस्तत्र विज्ञेयाः स्त्री

पाणिग्रहणे तथा ॥११॥ अपि वाऽज्ञातमित्येषा प्राजापत्याऽपि वाकृतिः । होतव्या त्रिविकल्पो यं
 प्रायश्चित्तिविधिः स्मृतः ॥१२॥ यद्यग्निरग्निना न्येन संभवेदहितः क्वचित् । अग्नये विविचय इति
 जुहुयाद्वाधृताकृतिं ॥१३॥ अग्नयेऽसुमते चैव जुहुयाद्वाधृतेन चेत । अग्नयेऽश्वये चैव जु
 हुयाच्चैंदुरश्मिना ॥१४॥ गृहदाहानि नाग्निस्तु यष्टव्यः क्षामवान्द्विजैः । दावाग्निना च सः सर्गो
 हृदयं यदि तप्यते ॥१५॥ द्विर्भूतो यदि सः सृज्ये सः सृष्टमुपशामयेत् । असः सृष्टं जागस्ये
 द्विरिशमैव मुक्तवान् ॥१६॥ न स्वप्नावन्य होमः स्यान्मुक्तैः कांसमिदाकृतिं । सर्गभिसक्रियार्था
 न्ययावन्नासौ प्रजायते ॥१७॥ अग्निस्तु नाम धेयादौ होमे सर्वत्र लौकिकः । न हि त्रिषासमानीतः
 पुत्रस्य न वतिक्वचित् ॥१८॥ यस्याग्रावन्य होमः स्यात्स वैश्वानरदैवतं । चरुं निरुण्य जुहुयात्प्राय
 श्चित्तं तु तस्य ततः ॥१९॥ परेणाग्नौ हुते स्वाद्योपिरस्य ग्नौ हुते स्वयं । पितृयज्ञात्पये चैव वैश्वदे
 वस्य च ॥२०॥ अनिष्टानवयसे न नवान्न प्राशने तथा । भोजने पतिता न्नस्य च रुचैश्वानरो भ
 वेत् ॥२१॥

तमेऽपि तादृशसुतसंस्कारकर्मसुपिंशानोद्धरनात्तैषां तस्याभावे तु तत्रैवात्र ॥ २२ ॥ भू
 तप्रोवाचने पत्नीयस्य सन्निहिता भवेत्तारजो रोगादिना तत्र कथं कुर्वन्ति याज्ञिकाः ॥ २३ ॥ म
 हानसे त्रयां कुर्यात्सवर्णां तां प्रवाचयेत्ता प्रणवाद्यपि वा कुर्यात्कित्वा यनववो यथा ॥ २४ ॥ यज्ञवा
 स्तु निमुष्ट्या च स्तवे दर्शपद्यौ तथा । दर्शनं संख्यानं विहिता विष्टरास्तरणेषु च ॥ २५ ॥ २६ ॥ निहिष्याग्नि
 ६ स्वदारेषु परिकल्प्य त्विजं तथा । प्रवसेत्कार्यवा न्विप्रो वृथैव न स्मिरं कंचित् ॥ २७ ॥ मनसा नैतिकं
 कर्म प्रवसन्नप्यतं दितः । उपविश्य शुचिः सर्वं यथा कालमनुद्भवेत् ॥ २८ ॥ पत्न्यां वाप्यवियोगाग्नि
 न्याशु श्रूषोऽग्निर्विनीतया । सौभाग्यविना वैधव्या कामया न तृप्तयेत् ॥ २९ ॥ या वा स्याद्दीरस्तरा
 सामाज्ञा संपादिनी प्रिया । दक्षप्रियंवदा शुद्धा तामत्र विनियोजयेत् ॥ ३० ॥ दिनक्रमेण वा कर्म य
 थाज्येषु ६ स्वशक्तितः । विभज्य सह वा कुर्यात्पुंर्यथा ज्ञानमशाद्य वत् ॥ ३१ ॥ स्त्रीणां सौभाग्यतो ज्यैष्वां च
 दयैव द्विजन्मना । न हि स्वल्पेन तपसा नृत्तानि योषितौ ॥ ३२ ॥ भर्तु रादेशवर्तिन्या तथ्यो मा

राम
 १६

बहुनिर्वृतैः। अग्निश्च तोषितो मुत्र सास्त्रीसौ ताप्यमाप्नुयात्॥७॥ श्रोत्रियः सुभगां गां च
 अग्निमग्निचितं तथा। प्रातरुत्थाय यः पश्येदापद्मः स प्रमुच्यते॥८॥ विनया वनतापि स्त्री
 भर्तुर्या दुर्भगा भवेत्। अमुत्रामाग्निनर्तुणामविज्ञातिहता तया॥९॥ पापिष्ठं दुर्भगामंत्यं
 न गम्येत्तनासिकं। प्रातरुत्थाय यः पश्येत्सकले रूपयुज्यते॥१०॥ पतिमुद्ध्वेयमोहास्त्री
 केकेन न रकेन व्रजेत्। तस्मात्मानुषातां प्राप्य किं किं दुःखं न पश्यति॥११॥ पतिश्च श्रुत्यैवं स्त्री स
 र्वलोकान् समश्नुतो दिवः पुनरिहा याता सुखानामवधिर्न वै त॥१२॥ सदारो न्या न्यूनदृशि
 नूकथं चित्कारणं तरात्। यदृष्टे दग्निमान्कर्तुं कर्मो होऽस्य विधीयते॥१३॥ स्वेयावेव न वेदो मो
 लौकिकेन कदाचनानद्याहिताग्नेः संकर्मलौकिकेऽग्नौ विधीयते॥१४॥ षडाहुतिकममेतु
 जुह्वेत्पाध्रवदर्शिता नद्यात्मनार्थं स्थाता वद्यावन्नपरिणीयते॥१५॥ पुरस्ताद्विविकल्पे
 यत्प्रायश्चित्तमुदाहृतं। तत्षडाहुतिकं शिष्टैर्यज्ञविद्भिः प्रकीर्तितं॥१६॥ १॥ इति द्वितीयः प्रपाठकः॥

४५

॥ असमं ह्येवं पश्यतेति वां न त्विगादिना ॥ द्वयोरप्यसमं ह्येन वेदुतमनर्थकं ॥ ११ ॥ वि
 या हां शिसं प्रायेत्येसीमा मुद्धं घगच्छति ॥ होमकालात्पयेतस्य पुनराधानमिष्यते ॥ १२ ॥ अर
 ण्योः क्षयनाशग्निराहं श्रिंसमाहितः ॥ पालयेदुपशोतेस्मिन् पुनराधानमिष्यते ॥ १३ ॥ ज्येष्ठा
 चेदुद्गुभार्यस्य अतिचारेण गच्छति ॥ पुनराधानमत्रैक इष्टं तिननुगौतमः ॥ १४ ॥ दाहयि
 त्वाग्निभिर्भार्या सदृशी पूर्वसंस्थिता ॥ पात्रैश्चाथाग्निमादध्याक्षतदारोऽविलंबितः ॥ १५ ॥ एवं वृ
 ताः सवर्णास्त्री द्विजातिपूर्वसारिणी ॥ दाहयित्वाग्निहोत्रेण यज्ञपात्रैश्च यमवित् ॥ १६ ॥ द्विती
 यां वैवयःपत्नीरहेद्वैतानिकाग्निभिः ॥ जीवंत्यां प्रथमायां वब्रह्मघ्नेन समं हितत्वा ॥ १७ ॥ मृतायां
 तु द्वितीयायां योऽग्निहोत्रं समुत्सृजेत् ॥ ब्रह्मोक्तं तं विजानीयाद्यस्य कामासमुत्सृजेत् ॥ १८ ॥
 मृतायां मपि भार्यायां वैदिकाग्निं न हित्यजेत् ॥ उपाधिनापि तत्कर्पयावज्जीवं समापयेत् ॥ १९ ॥
 रामोऽहं त्वा सौवर्णासीतां पत्नीं यशस्विनीं ॥ ईजेयसैर्विधैः सह ब्राह्मणैश्च्युतः ॥ २० ॥

पि

राम
१९

योद्धेदग्निहोत्रेण स्वेन भार्यकं च वन। सस्त्रीसं पद्यते तेन स्त्रीवैवा स्य पुमाश्च वेत्त॥११॥
 भार्यामरण प्राप्ता वा देशांतर गतापि वा। अधिकारी भवेत्पुत्रो महापात किं निदिजे॥१२॥ मी
 मान्यात्वे नृपते पूर्वैर्भार्यापतिविमानिता। त्रीणि जन्मानि सापु० स्वंपुंसस्य स्त्रीत्वमर्हति॥१३॥
 पूर्वैर्वियोगिः पूर्वावृत्पुनराधानकर्मणि। विशेषो नाशुपस्थानमाज्यादुत्पृष्टं तथा॥१४॥ त्र
 त्वा व्याहृतिर्होमो तमुपनिषेत्पातकं। अध्यायः केवलाग्नेयः कस्ते जायात्यमानसः॥१५॥ अ
 ग्निमीदृङ् अग्न आयाह्यग्न आयाहि वीतये। तिस्रोऽग्निर्न्योतिरित्यग्निं दत्तमग्नेमृडेति च॥१६॥ इ
 त्यष्टकावाकुलीकुंत्वा येथा विध्यनुपूर्वशः। पूर्णाकुत्यादिकं सर्वमन्यत्पूर्वं वदत्वरैत्त॥१७॥ अ
 रण्योरल्यमर्ष्यं गंयावत्तिष्ठति र्वयोः। न तावत्पुनराधानमन्यारण्यो विधीयते॥१८॥ विनष्टं
 स्त्रुकुस्त्रुवं नुक्तं प्रत्यकूस्थालमुदर्विषि। प्रत्यग्नं च मुसत्वं प्रहरेज्जातवेदसि॥१९॥ ॥१॥
 स्वयंहोमा समर्थस्य समीप उपसर्पणं। तत्राप्यशक्तस्य सतः शयाञ्च। नात्रोपवेशनं॥२०॥

कृतायां साय माकृत्वां दुर्बलश्चेद्गुणो भवेत् । प्रातर्होमस्तदैवस्याज्जीवेच्चैर्धुः पुनर्नवा ॥ २ ॥
 दुर्बलं स्नापयित्वा तं शुद्धचैलाभि संवृतं । दक्षिणाशिरसं भूमौ वहिष्मत्प्रां निवेशयेत् ॥ ३ ॥
 तेनाभ्यक्तमाह्वाय सवस्त्रमुपवीतिनं । वंदनोद्धितसर्वांगं सुमनोभिर्विभूषयेत् ॥ ४ ॥ हिर
 ण्यशकलान्यस्य हस्तौ छिद्रेषु सप्तसु । मुखे घृथापि धार्यैर्न निहरेयुः सुतादयः ॥ ५ ॥
 मपात्रेन मादाय घेतमाग्निपुरःसरं । एकोनगुणैस्तस्यार्द्धमर्द्धपथुः सृजेत् ॥ ६ ॥
 मादहं न प्राप्त आसीनो दक्षिणमुखः । सव्यं ज्ञात्वा च शनकैः सतित्वं पिंदोऽनेन वत् ॥ ७ ॥
 पुत्रादिशुभं त्यक्कुर्याद्दारुसुयं मरुतः । भूप्रदेशे शुभौ युक्ते पश्चाच्चित्रादिलक्षणे ॥ ८ ॥
 न त्रितैषी न दक्षिणाशिरसौ मुखे । आज्यपूर्णं सुचंदद्यादक्षिणाग्नौ न सिस्त्रुवः ॥ ९ ॥
 रघरां प्राचीं मरणीमुरसीतरां । पार्श्वयोः शूर्पवमसे सव्यदक्षयोः क्रमात् ॥ १० ॥
 मुष्मंतं रुर्वोरुं ह्रस्वं । वात्रो विलीकं मंत्रैवा मनश्च नयनौ विभी ॥ ११ ॥
 अपसवौ न हतौ वै त

राम
 १८

दोग्यतः पितृदिगुमुखः। अथाग्निं सव्यं ज्ञानं क्रोदद्याद्दक्षिणं शनैः॥१२॥ अस्मात्संमधिजातो
 सित्वदयं जायतां पुनः। असौ स्वर्गाय लोकं कायस्याहेति यज्जुशिरयन्॥१३॥ एवं गरुपतिर्दग्धः
 सर्वतरति दुष्कृतां यश्चैनं दाहयेत्सोऽपि प्रजां प्राप्नोत्यनिदितां॥१४॥ यथा स्वायुधधृक्पांथो ह्यर
 ण्यन्यपि निर्भयः। अतिक्रम्यात्मनो नीष्टं स्थानमिष्टं श्रुविंदति॥१५॥ उक्त्वा तौ दारदेशे च विभ्रां
 तौ वास्थिं संवये। स्तंबे सं प्रसैवैवैव षड्भुपिंडाः श्रुनिर्वपेत्॥१६॥ एवमेवोऽग्निमान्यज्ञपात्रा
 युधविभूषितः। लोकानन्यानतिक्रम्य परं ब्रह्मैव विंदति॥१७॥२॥ अथानपेक्षयेत्पापः स
 र्वे एव शबस्पृशः। स्नात्वा स वै लमाचम्य दधुरण्योदकस्थले॥१८॥ गोत्रनामानुवादांते तर्पया
 मीत्यनंतराः। दक्षिणाग्रां कुशां कृत्वा स तिलं तृणं पृथक् पृथक्॥१९॥ एवं ततो दकां सम्यक् स
 र्वान् शङ्खं लसंस्थितान्। आहूत्य पुनरावातान् देयुस्ते नुयायिनः॥२०॥ आशौकं कुरुतानि ते
 सर्वस्मिन्प्राणधर्मणि। धर्मं कुरुत यत्नेन यो वः सहस्रमेव ति॥२१॥ मानुषेकदली संभवेति सा

रे सार मार्गणं । यः करोति स सम्पूरो जलबुद्ध द सन्निभे ॥ ५ ॥ गंत्रीव सुमती नाशमुदधिर्देवता
 निच । केन प्रख्यः कथं नाशं मर्त्यलोको नया स्यति ॥ ६ ॥ पंचधानि नृतः कायो यदि पंचत्वमाग
 तः । कर्मभिः स्वशरीरस्थैस्तत्र कापरिवेदना ॥ ७ ॥ सर्वे ह्यंता निवयाः पतनांताः समुच्छ्रयाः ।
 संयोगविप्रयोगांता मरणां तं हि जीवितं ॥ ८ ॥ श्लेष्माश्रूवांधवैर्मुक्तं प्रेतो भुंक्ते यतोऽवशः । अ
 तो नरोदितव्यं हि क्रियो कार्याः प्रयत्नतः ॥ ९ ॥ एवमुक्त्वा ब्रजे युस्ते ग्रहांश्च घृपुरः सराः । स्नान
 निस्पर्शनाज्याशैः शुद्धैर्युतैरैः हतैः ॥ १० ॥ ३ ॥ एवमेवाहिताग्नेस्तु पात्रन्यासादिकं भवेत् ।
 हस्त्राजिनादिकं च । त्रिविधं स्तत्र वेदितं ॥ ११ ॥ विदेशमरणे स्थीनिः । हत्याभ्यज्यसर्पिषा ।
 दारुघेदुर्गोपाधौ पात्रन्यासादि पूर्ववत् ॥ १२ ॥ अस्थ्यामलात्रेपर्णानि शकलान्युक्त्या वृता । भ
 र्जयेदास्थिसंख्यानिततः प्रभृति सूतकं ॥ १३ ॥ महापातकसंयुक्तो दैवाभ्यादग्निमान्यदिर्गृह्यन्ति
 वापयेच्छ्रौतमस्त्रस्ये सपरिच्छदं ॥ १४ ॥ पुत्रादिपालयेदाग्नीन्युक्त्या दोषसंक्रयात् ॥ १५ ॥ प्रायोश्च
 । तं न कुर्याद्यः कुर्वन्वाग्निं यत्ने यदि

राम
 १५

सादयेदुभयं वा शुभं अशुभं च न वदतः । पात्राणि दद्याद्विप्राय दहेदस्वेव वा क्षिपेत् ॥ ६ ॥
अनये वा वृत्तानां शीदग्धं वा पात्रं वस्थिता । अग्निप्रदानं मंत्रोत्पन्नं प्रयोज्य इति स्थितिः ॥
७ ॥ अग्निं नैव दहेद्वायं सवर्णं पतितां न वेत् । तदुत्तारेण पात्राणि दाहयेत्पृथगांति के ॥
१८ ॥ प्रपरेद्युस्ततो ये वा अस्थ्यां सं वयनं भवेत्तान् यस्तत्र विधिरादिष्टं स विधिः सो धुनो च
ते ॥ १९ ॥ स्नानं तं पूर्ववत्त्वा गव्येन पयसा ततः । सिंहेदस्थीनि सर्वाणि प्राचीना वीत्यत्रा
षयन् ॥ २० ॥ शमी पलाश शाखाभ्यामुद्धृत्योद्धृत्य न स्मृताः । आजेनाभ्यज्य गव्येन सेवयेद्गंध
धारिणा ॥ २१ ॥ मृत्पात्रं संपुटेत्तत्वा स्त्रेण परिवेष्टुं वा श्वभ्रं रवात्वा शुभौ भूमौ निखने दक्षि
णामुखः ॥ २२ ॥ पूजयित्वाऽवटं पंकपिंडं सेवात्वं संयुतं दत्त्वा परिममः शेषं कुर्यात्पृथक् क
वेधि मणा ॥ २३ ॥ एवमेवागृहीताग्नेः प्रेतस्य विरिष्यते । स्त्रीणां मिवाग्निदानं स्यादथातो नुक्तमोच्यते
॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ आशौचे कर्मणा त्यागः संध्यादीनां विधीयते । होमः श्रौते तु कर्तव्यः शक्यान्नेनापि वा फलैः ॥ २६ ॥

अत्र तत्वावये स्मार्ते तदभावे च तत्तात्तं तत्तं वा हावये दत्तमनारं न विधानतः ॥ १॥ त
 तमोदनसंस्कारादितं दुलादितं तत्तं ब्रीह्यादिवा तत्तं प्रोक्तमिति ह्यं विधा बुधैः ॥ ३॥
 सूतके च प्रवासे च स्वाशक्तौ श्राद्धमोजने एवमादिनिमित्तेषु हावयेदित्योजयेत् ॥ ४॥ न
 तजे सूतके कर्मवत्यचारी स्वकं क्वचित् नदीर्क्षणाः परं यज्ञेन च आदितपश्चरन् ॥ ५॥
 पितर्यपि मृते नैषां दोषो भवति कर्हि चित्ता-श्राद्धौ च कर्मणोऽतस्या-अहं वा ब्रह्मचारिणः ॥ ६॥
 श्राद्धमग्निमतः कार्यं दाहादेकादशे हेनि प्रत्याष्टिकं तु कुर्वीत प्रमीता ह निसर्वदा ॥ ७॥ दाद
 श प्रतिमा संत्वाद्यष्टाणामसिकेतथा सपिंडीकरणं वै वै एतद्वै श्राद्धषोडशं ॥ ८॥ एकाहेन
 तु षण्मासा घ्रासायुरपि वा त्रिभिः न्यूनः संवत्सरश्चैव स्यातां षाण्मासिकेतदा ॥ ९॥ यानि
 पंचदश्यानि अपुत्रस्ये तरेण तु एकस्मिन् नैर्हृदि देयानि अपुत्रायाश्च सर्वदा ॥ १०॥ सत
 केतुसमुत्पन्ने स्मार्ते कर्मकथं भवेत् पिंडयज्ञं च रुद्रो म म स गोत्रेण कारयेत् ॥ ११॥

राम
 २०

नयोषायाःपुतिर्द्वादपुत्राया अपि क्वचित् । नपुत्रस्यपिताचैव नानु तस्य तथाग्रजः ॥११॥
एकादशे हस्तिनिर्वर्त्य अर्वाग्रशघ्नाविधिप्रकुर्वताग्निमात्युत्रोमात्रापित्रोः सपिंडनं
॥१२॥ सपिंडीकरणं दूद्वेन दद्यात्प्रतिमासिकं । एकोद्विष्टविधानेन दद्यादित्याह जौतमः
॥१३॥ कर्षसमन्वितमोक्ततथाद्यंश्चाद्वषोऽंशं । प्रत्यादिकंतु शेषेषु पिंडासुः षडिति स्थि
तिः ॥१४॥ अर्धेक्षयोदके वैवपिंडदानेऽवनेजनो तंत्रस्य तु निवृत्तिः स्यात्स्वधावाचन एव
च ॥१५॥ ब्रह्मदंडादियुक्तानां येषां नास्त्याग्नेसंक्रियाश्चादादिसंक्रियानां जोनमवंतीह ते क्व
चित् ॥१६॥ ॥५॥ मंत्रान्नायेऽग्रइत्येतं चकं लाघवाद्यभिः । पद्यते तत्प्रयोगे स्यान्मंत्राणां प्रव
विः शतिः ॥१७॥ अग्रे स्थाने वापुचंद्रसूर्याबद्धवद्व्यव । समस्य पंचमीसूत्रे बतुश्रुत्वारि
तिश्रुतेः ॥१८॥ प्रथमे पंचके पापी लक्ष्मीरिति पदं न वै तत् । अपि पंचसु प्रंत्रेषु इति यज्ञविदो
विदुः ॥१९॥ द्वितीये तु पतिष्ठी स्यादपुत्रस्यानृताय के । बतुर्थे त्वपशयोनि इदमाहुतिर्विंशकं ॥२०॥

धृतिस्तेमेनप्रयुं न्याक्रोनामसुतथाष्टसुचतुर्थीमध्यइत्येत क्रोनाघिनहिहूयते॥
 पा॥ लताग्रपक्षवोबुधःशुं गेतिपरिकीर्त्यते॥ पतिव्रताव्रतवतीव्रसंबंधस्तथाश्रुतः॥ ६॥
 शलाकुनीलमित्युक्तं यद्भुःस्तवक उच्यते॥ कपुष्पिकाऽभितः केशो मूर्द्धिपश्चात्कपुष्ठं॥
 ७॥ श्वाविष्ठलाकाशलक्ष्मीतथावीरतरः शरः॥ तिलतंडुलसंपर्कः त्रसरः सोभिधापते॥
 ८॥ नानामध्ये ये मुनिर्वसुपिशाचा बहवः सदा॥ ये द्वापितरो देवा यष्ट्या स्तिष्ठि देवताः॥ ९॥
 आग्नेयाघेऽथ सर्पाद्ये विशाखाद्येतथैव॥ आषाढाद्ये धनिष्ठाद्ये अश्विन्याद्येतथैव॥ १०॥
 द्वादशान्येतानि बहवः द्वाणां मुद्रया सदा॥ द्वादशयं द्विवक्षे मवाश्रान्यथैव॥ ११॥ देव
 तास्वपि दूयंते बहवः सर्पिचित्रयः॥ देवाश्च वसवश्चापि द्विवदेवा श्विनौ तथा॥ १२॥ व्रतस्वारी
 समादिष्टे गुरुणा व्रत कर्मणि॥ बाढामेति वा ब्रूयात्ततथैवानुपालयेत्॥ १३॥ सशिवं व
 पनं कार्यमास्नानाद्वस्ववारिणां॥ आशरीरविमोक्षाय ब्रह्मवर्चनं वेदवेत्॥ १४॥ वपनना

राम
 २९

स्य कर्त्तव्यमर्वागोदानिकाद्वृत्तात् । व्रतिनो वत्सरं यावत्षण्मासानिति गौतमः ॥ १५ ॥ नगा
 त्रोऽसादनं कुर्यादनापदिकदावना । जलक्रीडामलंकारव्रतीदंड इवास्त्रवेत् ॥ १६ ॥ देव
 तानां विप्रर्थांस्तु जुहोतिषुकथं न वेत् । सर्वप्रयश्चित्तं दुत्वाक्कमेण जुहुयात्पुनः ॥ १७ ॥ सं
 स्काराः अतिपद्येरन्त्वं कालाश्चेत्कथंचन । कुतैतदेव कर्त्तव्यायेत्पुनयनादधः ॥ १८ ॥ अनि
 शुभानवयज्ञेन नवान्नं गोऽत्यकाप्रतः । वैश्वानरश्चरुस्तस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥
 चरुः समशनीयो यस्तथा गोयज्ञकर्मणि । संषभोऽसर्जने चैव वास्तुयज्ञे स्तथैव वा ॥ २१ ॥ आरण्यं
 च प्रदोषेयः क्षण्यारंभे तथैव वा । कथमेतेषु निर्वापाः कथंचैव जुहोत यः ॥ २२ ॥ देवता संख्या
 ग्राह्या निर्वापश्च पृथक् पृथक् । तत्संज्ञि द्विरवगृह्णीयाद्दोमश्चापि पृथक् पृथक् ॥ २३ ॥ यावता हो
 मविर्बृत्तिर्भवेद्यायत्र कीर्त्तिता । शेषं चैव भवे किं विज्ञावंतं निर्वपेच्चरुं ॥ २४ ॥ चरुं समशनीये
 च पितृयज्ञे चरुं तथा । होतव्यं मेरुणे नान्य उपस्तीर्णाभिघारिताः ॥ २५ ॥ कालः कात्यायनेनो

नो विधिश्चैव समासतः वृषोऽसर्गेयतोऽतो च गोमिलेन तु भाषितः ॥६॥ पुनिनाषित एव स्यात्का
 लो गोवाजियज्ञयोः। अन्यस्यानुपदेशत्वे स्वस्तरारोहणस्य च ॥७॥ अथवा मार्गपालेऽग्नि क्रि
 का लो गोयज्ञकर्मणः। नीराजनेऽग्नि वाक्त्वा नामिति तं ज्ञात रे विधिः ॥८॥ श्राद्धसंतयोः केचिन्नव
 यज्ञं प्रवक्षते। धान्यपाकवशादन्ये श्यामाको वनिनः स्मृतः ॥९॥ आश्वयुज्यां तथा च घांवास्तु
 कर्मणि याज्ञिकाः। यज्ञार्थतत्त्वे तत्रो होममेवं प्रवक्षते ॥१०॥ देवं वदे कमे लो ता ह विरा क्रुथः स्मृ
 ताः। शेषाः श्राज्ये न होतव्या इति कार्त्तयनो ब्रवीत् ॥११॥ पयो यदा ज्यसंयुक्तं तत्पृषातकमुच्यते।
 दध्ये केतदुपासाद्य कर्त्तव्यः पायसश्चरुः ॥१२॥ ब्राह्मणः शालयो मुद्रा गोधूमा सर्वपास्त्रिवाः। यवा
 श्रोषयः सुप्तविपरोक्षं तिधारिता ॥१३॥ सः स्काराः पुरुषस्यै ते स्मर्यंते गौतमादिभिः। अतोष्टका
 दयः कार्यः सर्वकालक्रमादितः ॥१४॥ स द्वादष्टकादीनि कर्त्तव्यानि यो द्विजः। स प
 ङ्क्तिपावनो भूत्वा लोका न्यैति धृतश्चरुः ॥१५॥ एकहमर्षिकर्मस्थो योऽग्निं कुर्वन् शुश्रूषकः।

त

राम
२२

नयत्पत्रतदेवास्मशताहं दिवि जायते ॥१६॥ यस्त्वाधायाग्निमाशास्य देवादी नैजिदि
ह्वान्। निराकर्त्तामिरादीनोऽसर्वितेयो निराकृतिः ॥१७॥११॥ ॥ यश्चाद्वंकर्मणामादौ याव
नेदद्विणा भवेत्। अमावास्यां द्वितीयं दन्वाहयंत इच्यते ॥१८॥ एकमाधोष्वर्हिषु न स्या
त्यरिसमूहं नोदकासादनं वै वह्निप्रहोमाहिते मताः ॥१९॥ अभावे ब्रीहियवयोर्दध्ना वापय
सापि वा। तदभावे यवाग्वावाज्जु कृयाद्दकेन वा ॥२०॥ शौद्रंतु राहसं पित्र्यं आसुरं चाग्निवारकं।
उत्कामं चं स्पृशेदापः। अलभ्यात्मानमेव च ॥२१॥ यज्ञनीयेऽहि सोमश्चेद्धारुण्यां दिशि दृश्यते। त
त्र व्यहृतिमिदं दंडं दद्याद्विजातये ॥२२॥ लवणं मधुमाऽसंवृत्तं शोयेन दूयते। उपवा
सेन नुं जीत नो रुरात्रौ न किंचन ॥२३॥ स्वकाले सायमादुते रघुपौ होतृहव्ययोः। प्राकृ प्रातरा
दुतेः कालः प्रायश्चित्ते दूते सति ॥२४॥ प्राकृ सायमादुतेः प्रातर्होमकालानति क्रमः। प्राकृ वो
एभिः सादृश्यं प्राग्दर्शानि रस्यतु ॥२५॥ वैश्वदेवे त्वत्क्रांते अहोरात्रं भोजनं। प्रायश्चित्ते म

थोङ्कत्वा पुनः संतनुमा द्रुतं ॥ १८॥ होम द्यात्यये दर्शयौर्णमासात्यये यथा ॥ पुनरेवाग्निमा
 दध्यादिति मार्गविज्ञासनं ॥ १९॥ अर्चवो माणवोज्ञेय एणः स्रष्टुमृगः स्मृतः ॥ रुक्मैरिमृगः
 प्रोक्तस्तं वलः शण उच्यते ॥ १९॥ केशांतिको ब्राह्मणस्य दंडः कार्यः प्रमाणतः ॥ २०॥ एतादृशमि
 तोराज्ञः स्थातुना सांतिको विशः ॥ २१॥ सजवस्ते तैः सर्वे स्युरव्रणः सौम्यदर्शनाः ॥ अनुद्देशक
 रान्दृणाः सत्वचोः न श्रिदूषिताः ॥ २२॥ गौर्विशिष्टतमा विप्रैर्वदेष्टुपि निगद्यते ॥ न ततो न्यधरं
 यस्मात्तस्माद्गौर्वर उच्यते ॥ २३॥ येषां व्रतानामंतेषु दक्षिणा न विधीयते ॥ वरस्तत्र भवेदा
 नमपि वा ॥ आदये द्रुमं ॥ २४॥ अस्थानेष्वा सविच्छेदघोषणा ध्यापनादिकं ॥ प्रमादिकं श्रु
 तौ यस्माद्वा तयामत्वं कारितं ॥ २५॥ प्रत्यब्धं यदुपाकर्म सोऽसंगं विधिवद्विजैः ॥ क्रियते च
 सांतेन पुनराप्यायनं न वेत् ॥ २६॥ अयातयामैः चंद्रोऽनिर्यत्कर्म क्रियते द्विजैः ॥ राममाहौरपि
 सदा तत्रैषाः सिद्धिकारकं ॥ २७॥ गायत्री च स गायत्री बार्हस्पत्यमिति त्रिकं ॥ शिष्योऽन्तव्यवि

राम
 २३

धिवदुपाकुर्यात्ततः श्रुतिं ॥ १७ ॥ छंदसामेकविंशानां संहितायां यथाक्रमं तच्छंदस्का
 निरेवाग्निं राघाभिर्होमदृष्यते ॥ १८ ॥ पर्वभिश्चैव गानेषु ब्राह्मणेष्वादिभिः ॥ अंगेषु च र्वमं
 तेषु इति षष्ठिर्जुहोतयः ॥ १९ ॥ अरुतास्तु यवाः प्रोक्ता भूषाधाना भवन्ति ते ॥ अष्टसु ब्रीह
 योला ब्राह्मणैः खंडिक उच्यते ॥ २० ॥ ॥ नाधीयीत रहस्यानि सो न राणि विचक्षणः ॥ तथापि
 षट्शैव ॥ षण्मासा दक्षिणायनात् ॥ १ ॥ नुपास्तो दगयनेतनो ॥ धीयीत धर्मवित् ॥ उभर्गश्चैक
 एवैषां तैर्ब्यां प्रौष्ठपदेत्पिवा ॥ २ ॥ अजातव्यं जनलो म्नी न नया सह संविशेत् ॥ अयुगलः काक
 वंध्याया ज्ञातातां न विवाहयेत् ॥ ३ ॥ सः सक्रपद विन्यासस्त्रिपदः प्रक्रमः स्मृतः ॥ स्मार्त्तं कर्मणि
 सर्वमैव त्रैश्रोते त्वध्वर्युवोदितः ॥ ४ ॥ यस्यां दिशि बलिं दद्यात्तामेवाग्निमुखो दिशं ॥ अथवा
 कर्मणि भवेन्न्यं व कर्म न सर्वदा ॥ ५ ॥ बलिशेषस्य हवनमग्निप्रणयनं तथा ॥ प्रत्यहं न भवेया

तामुत्सुकं तु सदा न वेत् ॥६॥ पृषातक प्रेष दयान न व स्पह विष स्तथा शिष्ट स्प्राशने
 मंत्रस्तत्र सर्वेऽधिकारिणः ॥७॥ आह्वयनाममानि ध्ये स्वयमेव पृषातकं ॥ अवेक्ष्ये द्वि-
 षं नव यज्ञे पि न द्रुयेत् ॥८॥ सफला बंदरी शाखा फलवत्यभिधीयते ॥ धना विमिकता
 शंकाः स्मृता जात शिला स्तुताः ॥९॥ न हो वि न हो मणि कः शिलानाशेत यैव चात दैवा हृत्य
 सः स्कायेनापेक्षेदाग्रहायणी ॥१०॥ अवणकर्म लुप्तं वेत्कथं विस्तृता दिना आग्रहा
 यणिकं कुर्याद्वलिकर्म मशेषतः ॥११॥ और्द्ध्वं च प्रयोगस्यान्नाग्नागरान्नियम्यते ॥ नाहना
 स्तराणं चैव न पार्श्वं चापि दक्षिणं ॥१२॥ ऊर्द्ध्वे स्वस्तर शायी स्यान्मासमर्द्धं तथापि वा ॥ सप्त
 रात्रं त्रिरात्रं वा ॥ एवं वा सद्य एव वा ॥१३॥ दृष्ट्वा द्वाग्रहायण्यामावृत्ता दपि कर्मणि ॥ कुंजौ मं
 त्रवदासिं वेत्प्रतिकुंभमृचं पठेत् ॥१४॥ अत्यानां यो विद्यातस्याः स बाधो बद्धभिः स्मृतः ॥

राम
 २४

प्राणसम्मित इत्यादिदृष्टान्तस्य निदर्शनात् ॥१५॥ विरोधो यत्र वाक्यानां प्रामाण्यं तत्र भ्र-
 मसां तुल्य प्रामाण्य कत्वे तु न्याय एव प्रकीर्तितः ॥१६॥ त्रैयंबकं करतलमपूषामंडकाः
 स्मृताः पलाशागोलकाश्चैव लोहचूर्णं तु वीवरं ॥१७॥ स्पृशन्ननामिकाग्रेण क्वचिदालो-
 कयन्नपि आमंत्रणीयः सर्वत्र सदैव मनुमंत्रयेत् ॥१८॥ ॥१॥ ह्यलनंदर्भकूर्चैर्लसर्वत्र
 स्रोतसांपशोः तस्मिन्निष्ठाक्रमेण स्पादपार्थिवार्णदारुणी ॥१९॥ सप्ततावन्मूर्द्धन्या नित-
 थास्तनचतुष्टये । नात्रिश्रोणिरघानं वागोः स्रोताः सिततुर्दश ॥२०॥ ह्यरोमांसावदानार्थ-
 तस्मां विष्टुहदवृत्तौ । वषामादाय जुहुयात्तत्र मंत्रसमापयेत् ॥२१॥ ह्यज्जिह्वाकोटम-
 स्थीनियत्तद्वक्त्रौ गुदस्तनाः श्रोणिः स्कंधसटापाश्चैषं श्वेगानि प्रचरुते ॥२२॥ एकादशा-
 नामंगानामवदानानि संख्यया । पार्श्वे स्पृष्ट्वा कृत्वा कश्चिद्विद्वादाहुश्चतुर्दश ॥२३॥ चरितार्-
 थाः श्रुतिः कार्याय स्मादध्यनुकस्यतः । अतो हर्वेन होमः स्यात्प्रागपक्षे च रावपि ॥२४॥ ॥

अवदानानियावंतिक्रियेरन्प्रस्तरे पशोः। तावतः पायसान्निं दान्यश्वभावेपि कारयेत्
 ॥७॥ पुनरुदनमंजनाथं तु पश्वभावेपि पायसां स इ वंश्च पये तद्वदन्वष्टक्येपि कर्मणि ॥८॥
 प्राधान्यं पिंडदानस्य केविदा कुर्मनीषिणाः। गयादौ पिंडदानस्य दीयमाने निदर्शनात् ॥९॥
 जोजनस्य प्रधानत्वाद्दत्तं न्ये महर्षयः। ब्राह्मणानां परीक्षायां महायत्नप्रदर्शनात् ॥१०॥
 ॥ अमश्राद्धविधानस्य विनापिंके क्रियाविधौः। तदा लभ्याप्यनध्यायविधानश्रवणादपि
 ॥११॥ विद्वन्मतानुपादाय ममत्वेन हृदि स्थितं। प्राधान्यमुभयं यस्मात्तस्मादेष समुच्चयः
 ॥१२॥ प्राचीनावीतिनाकार्येपि श्रेष्ठोद्गुणं पशोः। दक्षिणे द्वासानांतं ववरो निर्वपेणादिकं
 ॥१३॥ सत्रयश्चावदानानां प्राधानाथे निहीतः। प्रधानं हवनं चैव शेषं प्रहतिवद्भवेत् ॥१४॥

राम
 २५

दीपमुन्नतमाख्यातं शाखावैवेषकाः स्मृताः। किलिनः सज्जनं प्रोक्तं दूरवातोदकामरुत
 ॥१५॥ द्वारगवाहस्तत्रैः कर्दमनित्यंतको एवेधैश्चानेष्टवास्तुद्वारं विद्वममाकांतमार्गै
 श्च ॥१६॥ वशंगमाविति व्रीहीत्यंखश्चेति यवांस्तथा। असावित्यत्र नामोक्ता जुहुयाद्विप्र
 होमवत् ॥१७॥ सारुतः सुमनोयुक्तमुदकं दधि संयुतं। अर्घ्यं दधिमधुभ्यां वमधुपर्कं वि
 धायते ॥१८॥ काः स्येनैवार्हणीयस्यानिनये दधिमंजलौ। काः स्यापिधानं काः स्यस्थं मधु
 पर्कः समर्पयेत् ॥१९॥ १०॥ ॥ इति तृतीयः प्रपादकः कर्मदीपः समाप्तः ॥ ॥ स्वस्ति
 श्रीसंवत् १९३० समये अश्विनवदिपूषानिवासरे समाप्तः ॥ लिखितं वैश्यतातिकाद्वय
 येन ॥

शम

२६

॥ अथातः छंदसामुत्सर्गोपकरणक्रियां व्याख्यास्यामः। प्रौष्ठपदेतिष्येण वहिरपोऽन्योत्पापस्य
 श्यस्ततस्तथा। कौत्सानृषीस्थलस्थानां धर्मात्पूपादिभिः सक्त्यनाभिदध्नु उदके उपविष्टा
 ब्रह्माण्वेदां देवानृषीः स्मृतं स्याचार्याः श्वतर्पयंत उच्चैर्ऋषीन् निषिंचंति। तृप्यतं चोत्तराध्या
 येन वः शैश्वततः प्राचीनावीतिनृषीपदादुपरिपितृपदे नोत्तरवः शैश्वानिषिच्य चं मां सुवेन
 ऋषीन् स्त्रावयंत्यमुनिमज्जंति तत् आपुनरुपाकरणद्वेदं न व्याहारयुरन्यत्र ब्रह्मयज्ञात्ततः सावि
 त्रेण बहिरैवाप उपसृशंत्युत्सर्गेणैवोपाकरणं व्याख्यातमृषिमात्पूपावयंतिन यैव निमज्जा च
 म्पारिष्टसामानिगायंत ऋषीनानीयाध्यादिभिः संपूज्य पुरस्ताच्छालाया उपलिप्तेऽग्नेः पश्चादा
 च म्पोपविश्य व्याहृतित्रय होमांतं कर्म कृत्वा गायत्री गायत्रे बार्हस्पत्यं चानूय वेदमारभ्य छंदाः सि
 अति छंदाः सि विछंदाः सि सर्पिषा द्रुत्वा गानेषु पर्वदीर्घे देषडंते व ग्रंथादीर्ये वाधीता येषां वाता
 यंतं ते ताजुहोति व्याहृती श्वततस्तं वः समाप्य प्रतिसरा दक्षिणे पाणाववध्नीरन्वस्य नोयै र्थमथ द
 ध्यक्षंत धाना जह्नुयंति दधिक्षावै न दधिधाना वंते नंधाना असः सादं निगिर्या च म्पोपविश्यानुवच

राम

२६

नमनुगानं श्रुत्वा यथार्थमग्रं आयाहि पुरुत्वाग्रनुजिष्णं यज्ञास्वाहो राज्ञो होतृवित्र इति
 वंदाः सिप्रो वोमहे प्रोषुतव तं नयं किं कद्रुकेषु स्तुश्रौषड्मः प्रवृक्तः सर्पतत्पतिष्ठं दाः सि
 संयमः श्वरो वराय द्यौरका नूज्योतिष्यतमनोजयित्वा गन्यदधिपत इति विष्ठं दाः स्युत्सो
 पाकराणमुत्सर्गोपाकरणं ॥ ॥ जन्मप्रवृत्तिदारिद्रं दशवर्षाणि बंधनं समुद्रतीरे मरणं न ज
 ने किं न विष्यति ॥

राम

५९

कः शस्त्रापनकारिका॥ उच्चायवमावि समं ब्रह्मत्वमिव यः पुरा॥ देवो न द्राः प्रयमूर्जप्रतिष्ठा च जपः क्रमात्॥

उपस्मैत्रयाणं सामां आसितः कश्यपौ गायत्री सोमः पावमानः॥ पाकप्रोक्षणार्थं जस्तानि मंत्रे विनियोगः॥

५४. धर्मशास्त्र